

Az én akarásom nem bolondság...

Hubert Gabi köszöntése

József Attila: Tanítások (részlet)

1.
Lesznek, akik majd kinevetnek.
Ti ne hallgassatok azokra. ...
És lesznek, akik elszörnyülködven
Ilyesfélét beszélnek egymásnak:
Miket össze nem fecseg ez az ember!
Hisz ez bolond, zárjuk el hamar,
Lázás hitét lehúti majd a magányosság.
Erre pedig csak azt mondhatom,
Az én akarásom nem bolondság,
Hanem tövigkalászos táblája a tibennetek
Még csak csírázó búzaszemeknek.
Az én hitem a földnek melegsége
És miként a föld szétosztja melegét
Gyenge füveknek, rengeteg erdőknek egyaránt,
Az én hitemet úgy osztom szét közöttetek.
Ti mégse hallgassatok a szörnyülködőkre
És meg ne vessétek őket:
Mindannyian és egyformán
Testvéreim vagytok.

Kedves Gabi,

köszöntő szavaimat nem kezdem szakmai életrajzod ismertetésével, ezt bizonyára megteszik mások, talán többen is e köszöntőkötet lapjain.

Nem nehéz belátni, hogy az objektív ismertető a pályafutásodról önmagában is elismerésre méltó, de nem kevésbé tiszteletre méltó, az az emberi erőfeszítés, törekvés, küzdelem, ami ezek mögött a szép eredmények mögött van, és ami a felületes szem számára nem látható. Magam is inkább sejtem, mint tudom ezeket...

Mikor azon töprengtem, hogy milyen szavakkal is köszönhetnélek, *József Attila: Tanítások* című versfüzérének első darabja jutott eszembe. Úgy gondolom, hogy József Attila gondolatai pontosan kifejezik az alkotó – minden alkotó! – ember hitét, lelkesedését és rezignált józanságát, beletörődését; bizonyosságát és bizonytalanságát; reménytelenségét és örökké újjáéledő reményét, mely elkíséri életében, és erőt ad a mindennapi feladatokhoz.

A számvetés nemcsak az idős ember sajátja, egy-egy életszakasz végén és kezdetén megteszik mindazok, akik tudatosan élik az életüket. Érdemes is számbavenni az (élet)kedvet ébren tartó örömeiket, és az alázatra intő, a lelket érlelő kudarcokat is, melyek fényében élet és halál teljesen természetes valóságában mutatkozik meg. Mert a bölcs ember, a *meglett ember, ki tudja, hogy az életet a halálra ráadásul kapja, bármikor* kész arra, hogy *mint talált tárgyat visszaadja* mondja szintén *József Attila: Esmélet* című versében.

Ez a kötet egy olyan számvetés lesz, melyet mi végzünk el, akik munkatársaid, barátaid, jó ismerőseid vagyunk, útitársaid életed egy-egy szakaszán. Legyen számodra dicséret és biztatás!

Az elkövetkező évtizedekre szeretettel kívánok
derűs lelkülettel megélt tevékeny életet!
Isten éltesen, segítsen, vezessen – *ad multos annos!*

Ásványi Ilona

Por és Istenpor vagyunk
Tűnődések Istenről és az Isten képmására teremtett emberről,
avagy arról beszélünk, amit tudunk

H. Hubert Gabriellának

József Attila: Tanítások (részlet) 14.

Bölcs, vén könyvekben áll, hogy por vagyunk.
De én, aki a füvek beszédjét
S a kométák dübörgését delelőtökre terelem,
Tudom, hogy nemcsak por vagyunk:
Por és Istenpor vagyunk.
Visszahullván
A por a porral elkeveredik,
Visszahullván
Igy keveredik el Istennel a lélek.

*Isten gondol öröktől fogva téged,
elméjében léted mint szikla áll.
Mi ehhez mérve habfodornyi élted?
és mit változtat rajtad a halál?*

Weöres Sándor: Prae-existencia

Vannak, akik azt mondják, hogy az emberi életnek nincs értelme, mert sokkal több benne a hiány, a töredékes, a szánalmas, a kudarc, a szomorúság, mint a beteljesedettség, az egészség, a magasztos, a siker, az igazi, maradéktalan öröm. Mások azt mondják, hogy az életnek nincs értelme, csak célja: Isten, az örök élet... Hogy miért kell elszenvednünk mégis ezt a véges, gyorsan elmúló (földi) életet? Isten titka, ami csak az örökkévalóságban tárul majd fel előttünk.

*Az Úr hívott meg, mielőtt még születtem;
anyám méhétől fogva a nevemen szólított...
kezének árnyékában rejtegetett.*

Iz 49, 1b. 2b

Igazában csak Isten ismer téged. Jobban, mint te magadat. Akár elfogadod, akár nem, **IGAZÁBAN** és **TELJESEN** vele vagy közösségben. Vannak életednek olyan mozzanatai, eseményei, útszakaszai, amit egyedül kell átélned. Megszületni, meghalni egyedül „kell,” hiába van ott anyád, bába, orvos, hiába fogja szeretted a kezedet, hiába gondoz ápoló, emberileg egyedül vagy. Csak Isten van veled... Ha vannak is körülötted, ölelnek, simogatnak, fogják a kezedet, és megnyugtató-eligazító szavakat is mondanak, magadnak kell „legyőznöd” a rossz érzelmeket, a félelmeket, a szorongást a szenvedés perceiben. De mégsem: a (Szent)Lélek rá tud vezetni, rásegíteni a (tovább) éltető gondolatokra, érzésekre.

*Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok,
és irántam való kegyelme nem lett hiábavaló.*

1Kor 15,10a

Ha valakit megkínálnak címmel, ranggal, hatalommal, vagy pénzzel, zsíros állással, és nincs hozzá képessége vagy képesítése, bizony kevés az, aki visszautasítja. Alázat, bölcsesség és lelki erő jele, ha valaki képes bevallani, hogy bizonyos feladatot nem tud ellátni, bizonyos munkát nem tud elvégezni. Különösen is igaz ez a korunkban, amikor percről-percre változik a világ, amikor nagynak képzei magát az ember, amikor sajátosan mosódik össze értékes és értéktelen. Törekedj arra, hogy ne ússzál az árral. Jézus Krisztus, az Emberfia, az Isten Fia, szolgálai alakot öltött. Istennel való egyenlőségét nem tekintette zsákmánynak, amihez ragaszkodott, hanem szolgálai alakot öltött... Kiüresítette önmagát.

Isten épülete vagytok.
1Kor 3,9b

Isten építménye vagyunk. És Isten nem épít selejtet. Ő jó alapanyagokból épít. Saját képére teremtette az embert és a saját lelkéből adott neki. Ám, ahogy a házat, a lakhelyünket, úgy magunkat is csinosítani kell. Berendezni, úgy, hogy „jó” legyen velebenne élnünk, laknunk. Aztán idővel fel kell újítani, rendben kell hozni, tatarozni, néha átépíteni is... Már a csinosításnál sem mindegy, hogy miket válogatunk, mivel rendezzük be: pénzértékben drága, de valójában rossz, értéktelen bővli „holmikkal,” vagy nemes anyagokból készült, „bútorokkal”. Idővel bizony vennünk kell a fáradságot, hogy felújítsuk, átrendezzük, átépítsük magunkat – életünk során többször is.

*Nem ti választottatok engem,
hanem én választottalak benneteket,
s arra rendelvelek, hogy menjetek,
teremjetekek gyümölcsöt,
maradandó gyümölcsöt.*

Jn 15,16

Isten gondolt el, teremt és tart fönn öröktől fogva téged. Személyes szeretettel szeret, úgy, oly módon, ahogy senki más. Az egyetlene vagy. Létre-létbe hívott, hogy élj. Talentumokat adott, hogy gyümölcsöt teremj – maradandó gyümölcsöt. Ez nem biztos, hogy tudományos felfedezés, vagy művészi produktum. Lehet, hogy CSAK annyi, hogy amennyire rajtad áll, Isten által elgondolt gyönyörűre formáld a lelked. Ez magadba zárkózva nem lehetséges, csak úgy, ha a krisztusi (szolgáló) szeretetet mások felé egyre jobban és hűséggel gyakorlod...

*Becses vagyok az Úr szemében,
és Istenem az erőm.*

Iz 49,5

A feladatokat – melyek gyakran nehézséget is jelentenek – általában nem keresi az ember, hanem a feladatok találják meg őt. Ha hirtelen megváltozik az életed, és magánéletedben vagy munkádban-hivatásodban, egy az eddigiektől eltérő, más feladatot kapsz, imádkozd meg = gondold át Isten előtt, fohászkodva. Attól, hogy nehéz, hogy ellenszélben kell menned, még ne torpanj meg. A legtöbb feladatra Isten választ ki bennünket. Amire nem, abban is, ott is szemmel tart. Ha pedig rosszul ismerted fel, ha korrigálnod kell, vagy ki kell szállnod belőle, az „újratervezésben” is, és a kívülről megfutamodásnak tűnő befejezésben is, csak Isten tud segíteni.

*Nézd a búzakalászt, büszkén emelkedik az égnek,
még üres; és ha megért, földre konyította fejét.
Kérkedik éretlen kincsével az oskola gyermek,
még a tellyes eszű Bölcs megalázza magát.*

Verseghy Ferenc: Az igaz Bölcs

A bölcsesség jele, ha – végeztél bár sok iskolát – úgy érzed, hogy nem tudsz mindent, még sok mindent nem tudsz, még van mit tanulnod. Csak az üres kalász tartja fel a fejét, a tele kalász meghajlik.

*Pénzt, egészséget és sikert
Másoknak, Uram, többet adtál,...
Próbáid áldott oltó-kése bennem
Téged szolgál, mert míg szívembe metsz,
Új szépséget teremni sebez engem.*

Tóth Árpád: Isten oltó-kése

Ha le tudod győzni magadban a hatalomvágyat – legyen az bármilyen kis hatalom – és a gazdagság utáni vágyat, akkor nem lesz elégedetlenség és békétlenség a szívedben; szabaddá válsz. Akkor már nem tudnak uralkodni rajtad azok, akikről úgy tűnik, pénzt, sikert, elismerést, hatalmat többet kaptak, mint te, s talán képességeik gyengébbek, mint a tied.

Az összehasonlítás – magadat másokkal, saját sorsod alakulását, életed mások sorsával, életével - irigységet, elégedetlenséget, békétlenséget gerjeszt a szívedben. Senki és senkinek a sorsa nem CSAK jó és CSAK rossz. Mindenki értékes, és mindenki gyenge is ebben-abbban, s nem biztos, hogy a másik EGÉSZ SORSÁT – benne jót és rosszat – te elbírnád.

*... tűnődvén, lelkem elsóhajtja:
Kellett a dér, a tél, a hóvihár, ...
Hogy egy Kéz azt írhasa ránk, amit akar.*

Reményik Sándor: Egy téli tölgylevélre

A felnőtttség, az érettség, a bölcsesség jele, ha már nem ugrasz a hóbörgésre, rátartiságra, hiúságra, dicsekvésre. Persze van, amiben soha, halálunkig nem növünk föl, mindig sérteni, bántani, bosszantani, dühíteni fog. De nevelnünk kell és lehet magunkat, hogy egyre kevésbé zaklassanak föl. Ez csak úgy lehetséges, ha élő az Istennel való kapcsolatod. Eljuthatsz oda, hogy mosolyogsz a dicsekvésen, hóbörgésen... sőt sajnálsz a hiú, rátarti embert, aki olyan, mint a luftballon: könnyen kipukkad.

*... köszönöm, hogy te voltál ott...
hol dőltek, épültek az oltárok.*

Ady Endre: Köszönöm, köszönöm, köszönöm

Életünk során folyamatosan változunk. Folyamatosan változik értékelésünk, megítélésünk – másokkal, eseményekkel, helyzetekkel kapcsolatban. Épülnek és dőlnek az oltáraink... Uram, legyél ott ezekben a bálvány-döntésekben, és Te legyél az irányadó az építésben. Add meg, ne a biztos, hanem az irgalmas ítélkezés képességét, igazságod szerint, és adj könyörületet szívet – a te szívedhez hasonlót.

*Görnyedve hozom... s teszem a kezedbe,...
keserű életemet, egyetlen terhes gazdagságom.
Ez ami megmaradt még, e meztelen is gazdag élet,
s ezt sem adom, csak visszaadom már.*

Babits Mihály: Engesztelő ajándék

Isten végtelenül irgalmas: mindig, mindent megbocsát, ha őszintén feltárod előtte hibáid, bűneid, gyengeségeid, tehetetlenségeid, ha kéred ezt tőle. Ha még ezután is rossz érzés van benned, ha még mindig szorongsz, ha félsz, nézz magadba, hogy te megbocsátottál-e magadnak. Előfordul, hogy Isten már régen megbocsátott, csak te nem vagy elég alázatos magaddal szemben és irgalmas magadhoz.

*Ne félj, mert megváltalak;
neveden szólítalak:
az enyém vagy.*

Iz 43, 1b

Átölelni múltunkat, jelenünket, jövőnket = sorsunkat, szüleinket, családunkat, környezetünket, hivatásunkat, élet-állapotunkat, azt a sorsot, amit Isten elgondolt rólunk, egész életünkön át tartó feladat. Az Úr jót adott. A nehézségeket, akadályokat

megmérte, kimérte, a magunk és a mások által ránk tett keresztjeinket is szemmel tartja. Életünk – az igazi, az örök – övé. Senki nem veheti el tőlünk.

*Hordozzátok egymás terhét,
így teljesítitek Krisztus törvényét.*

Gal 6, 2

Egymásért vagyunk... egymásnak teremtettünk. Ajándékként, segítőként. Senki nem elég magának, senki nem boldogul magában. Semmi más nem segít és semmi más nem boldogít, mint a szolgáló szeretet egymás iránt. Ez nem mindig érzélem, nem feltétlenül érzélem, hanem kötelesség- és felelősségtudat, készségesség, tapintat, kreatív figyelem, nyitottság.

*Nyugodt munkával keressétek a kenyereketek.
... ne fáradjatok bele abba, hogy jót tesztek!*

vö. 2Tesz 3, 12-13

Minden munkát lehet foglalkozásként és hivatásként végezni... A munka lehet pusztán kenyérkereset, életed anyagi feltételeinek biztosítása, de lehet önkifejezés is. Átala a Teremtő munkatársa lehetsz. Ha pedig monoton, egyhangú a munkád, akkor is lehet hűséged bizonyítéka. Jutalmad, „béred” érte: békés szív, nyugodt lelkiismeret.

*Ma még csak tükörben, homályosan látunk,
akkor majd színről színre.
Most még csak töredékes a tudásom,
akkor majd úgy ismerem mindent,
ahogy most engem ismernek.*

1Kor, 13,12

A Földön minden és mindenki megváltásra szorul. A Teremtő tudta és tudja: a teremtmény nem olyan tökéletes, mint Alkotója... szinte törvényszerű, hogy gyengeségében, töredékességében botladozik, vétkezik, megbontja a RENDet. Vétke azonban „felix culpa”: szerencsés vétek... mert ezt a RENDet az emberré lett Isten állította-állítja helyre... isteni létezésébe kapcsolva be az embert.

*Nyugtalan a szívünk,
amíg meg nem nyugszik benned.*

Szent Ágoston: Vallomások XIII. könyv

Amikor sok minden kavarg benned... nyomaszt, fáj, bosszant, dühít... ha meg tudod fogalmazni, mondd el Istennek. Ha nem tudod szavakba önteni, csak tárd elé kavargó lelkedet. Ő jobban ismer téged, mint te magadat. Csak ő tud megvigasztalni, csak ő tud élhető gondolatokat és érzéseket súgni a lelkedbe-szívedbe. Isten nem változik, és a világ sem, a másik sem változik, nem érdemes arra várni, hogy megváltozik, változni fog, jó irányba. CSAK és leginkább magadon változtathatsz. Leginkább a hozzáállásodon. Amit MOST élsz, az az életed. Ne révedezz hosszan a múltban, és ne tartalékdold erődet a jövőre. EZ ITT MOST az életed.

*Böles, vén könyvekben áll, hogy por vagyunk.
De én...
Tudom, hogy nemcsak por vagyunk:
Por és Istenpor vagyunk.
Visszahullván
A por a porral elkeveredik,
Visszahullván
Így keveredik el Istennel a lélek.*

József Attila Tanítások 14.

Mindenkinek vannak sebei, hegei, falai, kerítései. Mindenkinek hiányzik valami-valaki. Mindenki gyenge valamiben, mindenkinek vannak hibái. Mindenki küzd valamilyen kisebbségi érzéssel, mindenkinek vannak bizonytalanságai. Ugyanakkor mindenkiben van valami jó. Vannak erősségeink, erényeink. Por és Istenpor vagyunk... Isten a saját képmására teremtett bennünket. Kicsik vagyunk, de Benne nagyszerű dolgokra is képesek. Szegények, de Általa gazdagok. Gyengék-botladozók, de mert saját lelkéből adott nekünk - erősek.

Ilyen az ember. Egyedüli példány.

Kosztolányi Dezső: Halotti beszéd

Egyetlen ember sincs, aki csak jó vagy csak rossz. Egyetlen emberi élet sem csak kudarcokból vagy csak sikerekből áll. A nehézség is gazdagíthat, a siker sem mindig öröm. Életed, sorsod személyre szabott. Egyedüli vagy. Vannak hozzád hasonlóak, de egészen pontosan olyan ember, mint te, nincs még egy a földön... Isten MINDENHATÓ, Ő képes ILYET teremteni. Sorsod, életed is lehet hasonló más(ok)éhoz, de nem teljesen olyan. Isten személyes szeretettel szeret téged. Ő, a VÉGTELEN és TELJES-EGÉSZ képes így szeretni. Csak Ő képes ÍGY szeretni.

*Amit szem nem látott, fül nem hallott,
és emberi szív meg sem sejtett,
mindezt elkészítette Isten azoknak, akik őt szeretik.*

1 Kor 2,9

...szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik. Porból lettünk és visszatérünk a porba. Riaszt a halál? Elmúlásnak gondold? Nem az. Megérkezés, vissza-érkezés – HAZA. Megérkezés, visszaérkezés – Istenhez, Istenbe. Milyen a mennyország? Mindenkinek megvan /meglehet a saját mennyország vágya, mennyország képe... Mindannyiunkban élnek vágyak és mindannyiunk szenved hiányoktól. Milyen a mennyország? Kinek-kinek más-más. Vágyaink (be)teljesülése, hiányaink megszűnése. Ne félj a haláltól. Persze a legtöbben nem is attól félünk, hanem az oda vezető utolsó útszakasztól... a szenvedéstől... a kiszolgáltatottságtól. Bízz abban, hogy Atyád, aki „*anyád méhétől szőtte sorsodat*” (vö: Zsolt 22,11)... öreg korodban sem hagy magadra.

Ásványi Ilona